

MAIKU TEISEL PÜHAPÄEVAL OLI EMADEPÄEV. TÄNAVU TÄHISTA-SIME SEDA KA MEIE.

Hilinenud tervitused EMADEPÄEVAKS!

Need on palju, kelle jaoks Emadepäevatervitused on lootsult hilinevad.

Need on Emad, kelle esimesed lapsed sündisid vahetult enne viimast sõda või siis ka pärast sõda, kuid kes ise ei elanud 1988. aastani.

Need on Naised, kelle mehed kisti perede juurest ühe või teise okupatsioonivõimu pooli, jäid sõjakeerisesse ja ei saanud oma lastele õpetada Emadepäeva meelepidamist.

Need on Emad, kes kaugel kodust oma lapsi näijast päästes jäid ise Siberi mulda.

Need on sõjajärgsed üksikEmad, kes oma lapsi kasvatasid ei unustanud küll lastele rõõmu vahustamast jõulu- ja muundepühade ajal, kuid kes ise olid teenimatult ilma Emadepäeva rõõmudest. Ju nendegi lapsed oleksid tahtnud seda päeva tähistada. Kui palju on tänaste tehelugeiate seas inimesi, kelle Emadel ei olnud ühtegi Emadepäeva?

Leidkem ekaaspidi maikuu 2. pühapäeval aega ka meenutusteks — mälestusteks, et enam kunagi poleks...

... ühtegi ema ilma Emadepäeva, Emale,
... ühtegi lasti, kes ei tea tänapäeva Emale,
... ühtegi peret, kus isa ei saa lastele õpetada hoidma EMA.

ENE RUUBEL

TUTVUSTAME:

VÄIKE-MAARJA KOLHOOSIS

Heddy Aleksejeva — Koonu osakonna agronom
Arvi Buht — agrotehnik-laohoidja mürikkemikalaide alal
Eldur Eelmaa — Koonu osakonna juhataja
Aare Kalsion — peazootehnik
Eyvaid Kingas — Koonu osakonna agronom
Ilmar Mertsalu — loodusravi kabineti arst
Jüri Miks — esimehe asetäitja ökonomika alal, agrofirma „Pandivere“ ökonomikadirektor

Endel Moisa — Ebavere osakonna agronom
Endel Mäesepp — esimehe asetäitja tootmise alal
Arvi Põldas — ravitehnikultuuri õpetaja, massöör
Raivo Valtn — Ebavere osakonna juhataja
Virko Varendi — embrüosiirdamise spetsialist
Jaak Veisserik — agrofirma „Pandivere“ kommersidirektor

VAO KOLHOOSIS
Andrus Neem — agrotehnik
Ilmar Põldma — Pikervere osakonna agronom
Jaanus Raidlo — Pikervere osakonna juhataja
TRIGGI KOLHOOSIS
Helle-Reet Mutli — peakõnnomist

Väljavõte Väike-Maarja volikogu otsusest 3. aprillist 1990

1. Korrasada 1. juuniks 1990. a. asustele kuuluvad elumajad, tootmishooned ja need ümbritsevad maa-alad + nendega külgnevad teed, teede ääred ja piisid.
2. Kuni 1. maini 1990. a. toimub korrasustööde mahu kindlaksmääramine iga asutuse juhataja või tema poolt volitatud isiku ja ühe volikogu liikme osavõtu kohapeal. Teile sobivad ajad teatada külanõukogusse telefonil 610 30.
3. Üldkorrasustöödele lisaks tuleb hakata rajama kõrg- ja maahaljastust Väike-Maarja alal vihu haljastuse projekti järgi, mis on koostanud Kaarepere Sovhoosnikumini (juhataja Ene Ilves). See projekt kaasab ettevõtteid, kui haljastatavad alad külgnevad vastavate ettevõtete maadadega.
4. Ettevõtteiseste maa-alade haljastamise soovi korral tuleb pöörduda Kaarepere Sovhoosnikumini (juhataja Ene Ilves). See projekt kaasab ettevõtteid, kui haljastatavad alad külgnevad vastavate ettevõtete maadadega.
5. Ettevõtete, asutuste ja selliste juhatajate määrata korrasustööde eest vastutav isik, kes peab tagama temale kinnitatud objekti pideva hoolduse ja korrasoleku. Nimetatud isik jääks ühtlasi Väike-Maarja Volikogu elukeskkonna komisjoni tegevliikmeks, mistõttu kõikidel ettevõtetele teatada korra eest vastutavate isikute nimed 30. aprilliks 1990. a. telefonil 610 30 või 614 07.
6. III Pandivere päevade raames toimub heakorraldus, millest võivad osa võtta kõik Väike-Maarja külanõukogu territooriumil paiknevad asutused, ettevõtted, majandid, individuaal- ja kommunaalmaajade elanikud.

ABIHOONETEST PERE-ELÄMUTE JUURES. MÕISTED „MINU - MEIE“ KORRA HOIDMISEL

Kui põllumehel on halva maa-harrimise korral saak kesine ja maa keemias liigvähendatud, siis inimene tunneb tihtija kõhnu või saab tervisehäire, aga mõlemal juhul on see tuntav, mitte nähtav. Sama on ka loomakasvatajaga — piima halb kvaliteet on tuntav, mitte nähtav jne.

Ehtsus on aga eriala, mille iga väikesemgi prak kahe kõigile silma hakkab ja millele hinnangu andmiseks kõigil ja kohe kriitilist meelt jagub ning tarkuski, teadmaks, kuidas peab ja kuidas välismaal...

Agas kas ikka igatks teab? Kas võib kuulsaks kirjutatud ja mängitud polkovniku lese mõtteviisi maliks võtta?

Elamutuübi „Ants“ ehitamisel valitsime ja kooskõlastasime projekti autori Ants Mellikuga („EKE Projekt“) 5 erinevat abihoone tüüpiprojekti, mis oma suurusest olid sobivad ühperelamu kindlaks määratud krundi mahnu. Need tüüpiprojektid olid mõeldud korraldamiseks perelamute kvartalite krundidel.

Abihoone ehitamiseks INDIVI-DUAALPROJEKTI JÄRGI OLI JA JÄÄB NÕUDMINE, et selle kooskõlastab majandi arhitekti ja kinnitab Rakvere rajooni arhitekt. Niitid on aga majandi juhtkonnal tekkunud pretensioonid „Töömaste“ kvartalis kerkinud kahe abihoone kohta, mis oma suurusega põhihooneestuse peaaegu varju jäätavad ja krundi niipeela hingamisruumi ära võtavad. Ehitusse alustamisel juhti tähelepanu abihoone sobimatu mahu kohta ja lubati jätkata rajooni arhitekti juures kinnitatud joonise järgi. Katuse alla jõudnud abihoonele kohta majandile vastavaid jooniseid ega rajooni arhitekti nõusolekut esitatud ei ole. Mida siis teha?

Treksin ettepaneku sarrnaste arusaamatuse vältimiseks majandi ehitatava perelamute juures:

- 1) kaaluda võimalust elamute ehitamiseks koheselt alustada ka sobiva abihoone rajamist või
- 2) teha kohustuslikuks sobivate kordusprojektide kasutamine (kuni 5 erinevat varianti valikuvõimalusega),
- 3) individuaalarendusde korral projekt esitada kinnitatuna rajooni arhitekti poolt.

Kooskõlastamise nõue peaks kehtima ka Väike-Maarja külanõukogule kuuluvate maa-alade hooneehitamisel ja nii põhi- kui abihoone rajamisel.

Ja niitid veel asjades, mida järjekordselt peab laiemas avalikkuse ette tooma piltidega selgeks rääkida mõistete „minu — meie“ korra tegemisel.

Perelamute kvartales ei taha kuidagi mõne perenaise-pereneme majapidamise ülejäägid ja igapäevaelu tarbenaeriali (kütte- ja ehitusmaterjal, sõnnik jpm.) oma krundile eramu olnaia piiridega külgnevale nn. ekellegimaale, teele, plat- kuse ette tooma piltidega selgeks rääkida mõistete „minu — meie“ korra tegemisel.

Ostjarbeka krundi kasutamise ja igati korras majandusõue kohta on lütsaid nähted õnneks ridaamis. Niipalju ühperelamute. Aga niitid suured majad. Nendes piiridub enamikul mõiste „minu“ ainult oma korteriga. Küügi elamispiindade kontrollimisel võiks siingi dras-tiisi nähted tuua. Võiks arvegi rita panema hakata, kui palju tuleb välja vahetada lõhnutud keldraken-de ja välisuste klaase, kui palju perandada hingedel rippuvad välis-

Eraldi võistlevad:

- a) asutused, ettevõtted ja majandid,
- b) kommunaalmaajad ja ametkondlikud elanikud,
- c) individuaalalumajade omanikud ja ühperelamud.

Hindamiskomisjoni: kuuluvad asutuste ja aiandus-meisiduselisi esindajad vastavalt nimekirjale.

Võistlus peetakse kahe etapis: esimene etapp enne Pandivere päevi ja teine augustis-septembriks. Paremaid autasustatakse ning avalikustatakse ajalehes „Pandivere Teataja“.

7. See volikogu otsus omab Väike-Maarja külanõukogu territooriumil seaduse jõu. Selle mitte-tähtsuse volikogul õigus trahvida asust ja individuaalmaajade omanikke ning seda avalikult teatada.

üksi. Ehk õpiksime üksi väikeselt saaduna, neid tagantkäit prõmmimata hingedele kõtkuma jättes. Ehk õpetaksime seda ka oma lastele ja lastelastele, selle asemel, et pidevalt kurta lõhnutud ja parandamata välisuste üle. Ise lõhnut, ise parandad! Oppigem ja õpetagem teituri hoidma!

KORIDORID — tarviseb ainult ühel trepikoja peredest üldist puhastust mitte austada ja trepikojast saab prügilikasti (suutsukond, tikud, kommpaberid jne.). Pealegi, kust on tulnud inetu koome teha koridorides perre jalatsest uksetaguseid väljapanekuid?

PRÜGIKASTID on amnemdamatu elamiskultuurituse tüü allikas. Tehkem ükskord enesele selgeks:

- 1) meetrinõukusel tüdrukutirtsul või mehehakkisel suure prügiurru kõrval piisab jõudu ainult ambri põhja üleskeeramiseks, et jätta selle sisse SUURE KASTI KÕRVALE, kus siis linnud ja arvukas koerte-kasside vägi oma sorteerimise ja laialikandmise töö teeb;
- 2) täiskasvanud prügiassjad — prügilastide kaas käib ka kinnil Emne prügi kummutamist veendu, kas kunjas kasti kõrval mitte tühi kast ei seis.

Pimlik on ikka ja jälle sellest rääkida ja kirjutada. Aga seda lohakust pidevalt nähes kipub pea niikralt longu vajuma ja tüttab mõte, miks tuleb teha tihti ja tööd. Tuge annab lootus, ehk ikka midagi jõuab ka nendani, kelle pärast niisugust kirjatitiki üldse paberile peab panema. Ehk siis lähed puhtramaks MEIE ruumides, õuedes, aiataagustes, teedel ja platsidel.

Tahaksin aga väga tänada kõiki neid tubisid majanditimest ja teisi väkemaarjalasi, kes vaatamata kõigele korra tegemisel kaasa löövad. Aitäh!

Väike-Maarja kolhoosi arhitekt
JUTA HAASMA